

ALGEMEEN KAMPIOENE ROODBONT

PLATTERY PRINCESSE (V. RALSTORM)

Freek Jan Eggerink: 'In Nederland zijn we niet zúlke goede uiers gewend'

'De Duitse keurmeester zag onze koe in de voorring en haalde meteen zijn dochter erbij. Dat was voor mij een teken dat we een heel speciale koe hadden.' Freek Jan Eggerink kreeg gelijk. Met Plattery Princesse sleepten de fokkers uit Wierden de seniortitel én het algemeen kampioenschap roodbont op de NRM in de wacht. 'Dat was onbeschrijfelijk mooi', vertelt Eggerink. 'Al vanaf dat ik een jaar of achttien was, droomde ik ervan een NRM-kampioene te hebben. We waren er een paar keer dichtbij in de elf keer dat we aan de NRM deelnamen, maar gelukt was het nog nooit.' Het was hard werken om de koe in topvorm te krijgen, stelt Eggerink. 'Gigantisch hard. Het is echt topsport. Ze kaljde in mei, dus we hadden maar zes weken tijd. Ze zat in een aparte box en we voerden haar drie keer per dag.' Eggerink haalde hooi uit Zwitserland en zorgde er met een spiraal voor dat Princesse tijdens de NRM niet tochtig zou zijn. 'Toen ze van het erf afging, viel de spanning van me af. Het was me gelukt om haar er goed voor te zetten. Beter kon niet.' Eggerink fokte Princesse niet zelf, maar kocht haar in Zwitserland samen met zijn vader en broer. 'Drie jaar hebben we om die koe gevraagd. Uiteindelijk lukte het om haar te kopen. Waarom ik haar zo graag wilde? Ik wist dat we hier dit type roodbontkoeien zoeken. In Nederland zijn we niet zúlke goede uiers gewend. Bovendien heeft ze iets een spiertje. In Zwitserland houden ze daar niet van, hier wel.' De met 94 punten ingeschreven Princesse kaljde drie weken geleden voor de zesde keer. Dagelijks voegt ze zo'n 55 kg melk toe aan haar levenstotaal, dat nu op ruim 72.000 kg melk ligt. Of Princesse dit jaar weer van de partij is op de NRM? Eggerink geeft haar in ieder geval op. 'We proberen haar weer in vorm te krijgen, al is de uier iets ruimer geworden. Ze moet er op en top voorstaan, anders gaat ze niet mee. Met zo'n koe wil je niet halverwege de rubriek lopen.'

RESERVEKAMPIOENE SENIOREN ROODBONT

BARENDONK EMMA 220 (V. JOTAN)

Jan Hermanussen: 'Barendonk Emma 220 kan nog steeds met de jeugd mee'

De Zuid-Nederlandse wintershow, de Midsummer Dairy Show, de HHH-show, de NRM en het Europees kampioenschap in Colmar. Barendonk Emma 220 is een keuringsroutinier. De Jotandochter van Jan, Liesbeth, Ivo en Jens Hermanussen uit Beers viel op vrijwel iedere keuring wel in de prijzen. Bijna twee jaar geleden op de NRM bijvoorbeeld. Toen veroverde Emma de reservetitel roodbont bij de senioren. 'In de voorring zag ik 's morgens al dat ze ver zou kunnen komen', herinnert Jan Hermanussen zich. 'Ze stond er heel apart voor die dag. Ze straalde van voor tot achter.' Ruim twee maanden geleden kaljde Emma voor de vijfde keer. 'Van een vaarskalfje van Angelo', glundert Jan Hermanussen, die Emma na de NRM spoelde met de eigen stier Barendonk Prestige (Brasil x Brekem). 'Dat leverde 22 embryo's op. We hebben er een aantal verkocht en zelf hebben we uit de embryo's nu één vaarskalfje.' Wat Hermanussen betreft is Emma zeker weer kandidaat voor de NRM. 'Ze is niet veel veranderd eigenlijk. Hooguit is ze iets dieper geworden. Ze kan nog steeds met de jeugd mee.' De fokker omschrijft Emma als een koe met uitstraling, veel ras en weinig fouten in bouw. 'En daarnaast heeft ze supergoed beenwerk en een fraaie uier.' De donkerrode kleur is een familietrekje. 'We hebben hier altijd Emma's gehad. Het is de oudste koefamilie op het bedrijf. Stuk voor stuk zijn dat grote, lange en donkerrode koeien', aldus de fokker. In het koppel is de heersend NRM-reservekampioene een gemakkelijke koe, vertelt Hermanussen. 'Je ziet haar eigenlijk nooit. We hoeven haar niet te halen voor de robot en ze vreet altijd goed.' Op een keuring is dat anders, ook al heeft de Jotandochter veel keuringservaring. 'Ze is op een keuring niet de fijnste koe om voor te brengen. Een echte hittepetit is ze. Wouter Bloemen heeft haar twee jaar geleden voorgebracht. Je hebt echt iemand nodig die dat goed kan.'